

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

1. Duodeni honores & gloriæ tituli S. Josephi. Thema. Hoc honore dignus est, quem Rex Voluerit honorare. Esther c. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

EXHORTATIO I. PRO FESTO S. JOSEPHI.

Duodenos Ejus honoris & gloria titulos exponit.

T H E M A.

Hoc honore dignus est, quem Rex voluerit honorare, Esther. c. 8.

Uōd ſic, quæ ſparſim de S. JOSEPHO niva Virginis Sponſo Scriptura Evangelica commemorat, in unum colligamus; eum profectō magnis laudum præconiis commendatum, ac multiplici gloriâ & honore coronatum eſſe reperiemus. Hæc autem omnia cum Petro de Juliano Cameracenſi Epifcopo, ac poſtmodum S. R. E. Cardinali ad numerum duodenarium redigemus: & veluti duodenos lapides pretioſos aureo Velleri innectemus. eoque D. Joſephum exornabimus. Vel coronam ſtellarum duodecim (quomodo in Apocalypſi D. Virginis) Sancto huic fabricabimus, eaque regali ſtemmate ſatum coronabimus. Vel è roſis, liliis, cariophyllis, aliisque floribus duodenis Sertum contexamus, quo floridum Deiparæ Sponſum redimitum exhibeamus. Vel honores duodenos à Cæleſti ASSUERO huic MARDOCHÆO myſtico largè,

liberalitèrque conceſſos referemus, iisque Patriarcham hunc glorioſum celebrabimus.

Agè igitur, hæc duodena præconia, ſeu encomia, velut duodena cimelia, aut ſidera, aut flores, aut honorum faſtigia recenſeamus; ſeo fine, ut S. Joſephum magnum, eximium, ac ſublimem Sanctum eſſe, luce meridianâ clariùs cognoſcam⁹, eumque ſingulari honore, amore, obſequio & cultu proſequamur. *Hoc enim honore dignus eſt, quem Rex voluerit honorare. l. c.*

I. Primus itaque D. Joſephi honor & gloria eſt; quòd antiquiſſimâ nobiſſimâque ſtirpe Regiâ prognatus ſit: & non duntaxat Patriarchas DEO dilectos Abraham, Iſaacum & Iſraëlem; verum etiam Davidem, Salomonem, Manafſem, Ezechiam, aliòſque Reges Progenitores numerârît, teſte Evangeliftâ, qui librum generationis JEſu Chriſti, Filii David, ab Abrahamo inchoans, ita demum concludit:

I. s. Joſeph è ſtirpe Regiâ oriundus.

T Jacob

Jacob genuit Joseph, virum Maria, de qua natus est **JESUS**, qui vocatur Christus. Matth. Cap. 1. In quæ verba Doctor Meiliffius Homil. 2. super Misus est: Verè (inquit) de domo David, verè de stirpe Regiæ descendit vir ille Joseph, nobilis genere, mente nobilior. Magna hæc est S. Josephi gloria Nobilitas Generis; sed longè major nobilitas mentis, quæ eximie floruit. Nobilitas apud nos inventa est ad similitudinem illius quæ est apud Deum. Ille apud Deum nobilis est, quem **DEUS** suâ gratiâ sibi gratiâ facit, ita in foro civili nobilis est, quem Princeps suâ gratiâ gratum sibi & nobilem facit. Dubitare autem an dignus sit, quem Princeps elegit, sacrilegi instar est. Inquit Juris-Consultorum Dux Bartolus in L. 3. C. de crim. facril. Utrâque Nobilitas conjuncta, major utique gloria & honor est, quæ in Sancto Patriarchâ nostro effulget.

II.
Christi &
B. V. M.
Consan-
guineus.

II. Alter D. Josephi honor & gloria, quæ à Deo coronatus extitit, est, quod non solum Virginis Matris Mariæ, sed & Jesu Christi Redemptoris nostri sit consanguineus: nam & Virgo Beata descendit è Davidis Sanguine; & Christus Davidis Filius nuncupatur; & Joseph ex eodem stemmate & cognatione ortum ducit, Evangelistâ teste: Misus est Gabriel Angelus à Deo ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de Domo David. Si tantus honor est in Francia, esse prognatum Sanguine Regio: quanta erit D. Josepho gloria reginæ cæli, ac cæli terræque Monarchæ Jesu Christo Sanguine junctum esse? Sed & hæc Sanguinis conjunctio nihil ipsi utilitatis peperisset (uti nec Achaz, nec Salomoni, nec aliis Regibus impiis

profuit) nisi gratia divina. Justitia & amicitia ac cognatio spiritualis accessisset; utraq; verò associata, duplex est gloria, quæ in Sancto Josepho mirificè elucefcit.

III. Tertius hujus Sancti honor & gloria, quibus exornatus fuit, est quod sacratissimæ Dei Matris sicut Sponsus, ipsi Matrimonii vinculo desponsatus, ut Evangelista commemorat. Virginem desponsatam viro, cui nomen erat **JOSEPH**. Et rursus: **Joseph Virum MARIÆ**. Non quidem more aliorum virorum carnaliter copulatus; sed casto, virtuosoque amore, ac matrimonio junctus. S. Gregorius Nazianzenus laudatus Gorgoniæ Sororis suæ maritum in patre gyri funebri, ait: vultis uno verbo virum describam? *Vir erat illius*. Neque enim scio, quid ampliùs dicere necesse sit: scilicet tam piæ & sanctæ Conjugis. Simili modo, vultis, uno verbo Josephum deprædicem? *Vir erat illius*. Scilicet *Dei Matris*, quæ nulla in terris, nec in cælis major, excellentior, atque sanctior excogitari potest inec scio, quid ampliùs dicere necesse sit. Tanta enim ea est gloria & felicitas, ut major reperiri nequeat.

IV. Quartus sancti hujus Patriarchæ honor & gloria, quæ fuit exaltatus, est, quod fuerit Christi Domini Nutritus & Pater legalis, & Filii & Matris obsequiis deputatus. *Pater tuus & ego* (inquit B. Virgo) *dolentes quærebamus te* Luc. 2. Si præclarus existimatur titulus S. Joannis Evangelistæ, omnium ore celebratus, & Christi ore pronuntiatus: *Ecce Filius tuus*: Cur non etiam omnium ore celebretur titulus **JOSEPH**, Virgi-

Virginis ore prolatus : *Ecce Pater tuus ?*
 Quid majus est Filium esse Virginis ,
 an Conjugem esse Virginis ? Quid mira-
 bilius Filium dici Virginis Deiparæ ,
 an Patrem Christi Optimi Maximi ?
 De Rege Macedonum Philippo Sabel-
 lius Orator disertissimus asserbat :
 Philippe, omnia reliqua tacitus præter-
 ito ; *Hoc unum dixisse sufficiat : Filium*
te habere Alexandrum. O gloriosissime
 Joseph ! omnibus aliis omisis præco-
 niis tuis, hoc unum dixisse sufficiat :
 Filium te habere **D E U M**. Filium
 (inquam) infinitâ Potentiâ, Sapientiâ,
 clementiâ, opulentiâ, bonitate ac
 polchritudine præditum. O quid
 hæc honori & gloriæ adjici poterit ?
 V. Quintus Christi Nutritii honor
 & gloria, quâ sublimatus fuit, est,
 quod Virgo sit, & virginitatis titulo
 decoratus. Quod enim Beatâ Virgine
 consentiente, S. Joseph perpetuæ virgi-
 nitatis Propositum, Votumque servavit,
 ex responso Gabriëli dato post despon-
 sationem, liquet : *Quomodo fiet istud,*
quoniam virum non cognosco ? Unde rectè
 S. Bernardinus Serm. de S. Joseph.
 Tom. 3. ait : *Credo Joseph fuisse mundis-*
simum in virginitate, ardentissimum
in charitate, altissimum in contemplatione,
ut esset adiutorium simile Virgini. O
 quantus decor ! quantus honor &
 gloria !
 VI. Sextus Sancti hujus honor &
 gloria ; quod ipsi, tanquam Secretario
 intimo, arcana cælestia per Angelum
 revelata sint ; de Incarnatione, de fuga
 in Ægyptum, de reditu in Nazareth,
 de redemptione Mundi. Apparens enim

ei trepidanti Angelus in somnis ajebat :
Joseph Fili David, noli timere accipere
Mariam Conjugem tuam ; quod enim
in ea natum est, de Spiritu Sancto est.
 Si tantus honor est, incima Regum
 consilia penetrare ; quanta Josephi
 gloria est, sublimissima cæli Monarchæ
 arcana rimari ?
 VII. Septimus Cælestis hujus Secre-
 tarii honor & gloria est Justitia :
Joseph autem, cum esset justus ; ait Evan-
 gelista. Quo nomine non una duntaxat
 Justitia, virtus specialis intelligitur ; sed
 Justitia generalis, seu sanctitas vitæ
 cum Fide, Spe, Charitate, omniumque
 virtutum honestate intelligitur. Credi-
 dit Abraham Deo ; & reputatum est illi
 ad justitiam. Credidit & Joseph Deo,
 Messiam nasciturum ex Virgine &
 Spiritus sancti spiramine, & reputatum
 est ei ad justitiam. Verè Eusebius Cæsa-
 riensis Lib. 7. de Præc. Evang. c. 2.
Aderat (inquit) Josepho libertas animi,
pudor eximius, justitia, modestia, Pruden-
tia summa ; sed pietate in Deum maxime
præstabat. Atque in his secundum nomi-
 nis sui etymon semper crescebat : cui
 benedictio illa Josephi, Filii Jacob
 apprimè convenit : *Filius accrescens*
Joseph, Filius accrescens. Genes. 49.
 Pagninus vertit : *ut ramus crescens Joseph ;*
ut ramus fructificans juxta fontem,
& proferens flores & fructus omni-
genæ perfectionis & justitiæ. Nonne
 Infans ille, quem Joseph amplecte-
 batur, cujus pedes sæpe osculabatur,
 juxta quem sedebat, dormiebat, vigi-
 labat, & virtutibus crescebat, omnium
 bonorum fons erat uberrimus ?
 T 2 Quam

VII.
Justitiâ &
sanctitate
claris-
simus.

Quàm bene ergo juxta fontem crevisse
censendus est in justitia & sanctitate
Joseph Filius accrescens, plus quam
alter Joseph Filius Jacob? o quanta laus!
quanta gloria!

VIII.
Nominis
JESU
Promul-
gator.

VIII. Octavum Joseph justi decus est,
quòd sanctissimum JESU nomen,
ab æterno decretum, atque impositum,
ab Angelo Gabriele in tempore reve-
latum, ab ipso Joseph hominibus solen-
niter sit promulgatum: nam ut perhibet
Evangelium, dictum ipsi ab Angelo est:
Vocabis nomen ejus Jesum. Quod & ipse
fidelissimè præstitit; subjungitur enim:
Postquam consummati sunt dies octo:
vocatum est nomen ejus JESUS. O
quantus honor! quantum tibi debemus,
o Joseph! quòd nobis hoc venerabile
Nomen, in quo omne genu flectitur,
cælestium, terrestrium, & inferorum,
promulgaveris! Quantum tibi
debemus, quòd hoc amabile nomen,
quod est in ore mel mirificum, in aure
dulce canticum, in corde nectar
calicum, patefeceris?

IX.
Particeps
mysterio-
rum Fidei.

IX. Nonum Viri hujus sancti orna-
mentum est, quòd particeps mysterio-
rum Fidei extiterit, & in ejus præsentia
tot ac tanta Fidei mysteria declarantur,
Christo enim & nato, & à Pastoribus
invento, & circumciso, & à Magis
adorato, muneribusque honorato,
& in templo præsentato, & in medio
Doctorum reperto præsens adfuit
Joseph. *Invenere aut Evangelium*
Mariam & Joseph, & Infantem positum
in præsepio. Tulerunt Puerum JESUM
in Jerusalem (scilicet Joseph & B. Virgo)
ut sisterent eum Domino. Ipse quoties
JESUM tulit in brachiis? quoties

plexatus? quoties pectori appressit?
O quanta gratia! Semel Simeon
Christum in ulnas accepit; miròque
exhilaratus gaudio, canticum Deo
cecinit: at Joseph non semel, sed sapi-
simè eundem optatissimum Messiam
brachiis tulit & amplexatus est:
quanam ergo cantica, quas gratiarum
actiones corde & ore retulerit? Recu-
buit semel duntaxat caput Joannes
Evangelistæ super pectus CHRISTI:
recubuit pectus & caput Christi, imò
totus Christus super Josephum: expe-
si igitur Joannes in signum amoris,
dictus est *Discipulus, quem diligebat Jesus*,
quis titulus, quæ laus, quis honor
Josepho debetur, ad cujus pectus
toties piissimus JESUS recubuit, &
in cujus ulnis toties requievit? eumque
non solum digito monstravit, ac ferebatur
ut Sanctus Baptista, sacrum ejus verti-
cem tetigit; sed humeris innoxium,
in Ægyptum fugiens, deportavit,
ac sollicitudine paternâ præsentissimo
crimini subduxit?

X. Decimum Josephi encomium
& laus fuit, quòd non solum veterum,
sed & novorum Prophetarum oraculis
de his edoctus est, quæ Salvatori mundi
veròque Messia in vitæ decursu erant
eventura: nam Simeon Spiritu sancto
afflatus, benedixit eis & prophetaus
de Christi Passione, ad Mariam
Matrem JESU edixit: *Tuam ipsius animam*
pertransibit gladius, doloris scilicet &
compassionis in morte Filii. Et pos-
tus est hic in signum, cui contradicatur.
Hæc ipse non solum audire meruit; sed
& ex parte impleri conspexit: non enim
duntaxat primus post Virginem,
Cælestem

Caelestem Sponsum, è thalamo procedentem in Praesepio Bethlehemitico vidit, primus adoravit, primus caelestis mannae è caelo venientis dulcedinem degustavit, primus post longissimam noctem Solem orientem intuitus est; namque postea enutrivit, coluit, amavit: sed & Herodis persecutionem patientem, in Aegyptum detulit, manuum labore sustentavit, paupertatem, molestiasque inter barbaras gentes sustinentem, experientia didicit.

XI. Undecima Josephi laus & gloria est, quod non solum Prophetica allocutione; sed etiam Angelica familiaritate & alloquio saepe fuerit recreatus. 1. quidem, cum Incarnatione peracta, dubius fluctuaret, audiit: *Joseph Fili David noli timere accipere Mariam Conjugem tuam.* 2. Imminente Herodis persecutione, apparuit ei Angelus in somnis dicens: *Joseph, accipe Puerum & Matrem ejus & fuge in Aegyptum.* 3. Defuncto Herode, rursum Angelus: *Exurge & accipe Puerum & Matrem ejus & vade in terram Israel.* 4. Redux in Israel Archelaum pro Patre regnantem veritus, & ab Angelo admonitus, secessit in partes Galilaeae. Si honor est vel semel cum Angelo loqui; quantus erit toties ab Angelo moneri & edoceri?

XII. duodecim⁹ honor & gloria Joseph est, quod non solum Dei Mater & caelorum Regina ac Domina Angelorum; sed & Dei Filius Rex Regum & Dominus Dominantium ac Monarcha Angelorum ipsi subditus fuerit. De Virgine Matre quis dubitat? cum vir sit caput mulieris? Et Sponsa Sponso sit subdita, ac ejus potestati subiecta. De Filio quoque adstruit Evangelista;

Et erat subditus illis. Mirabile quidem fuit Solem in caelo stare. Josue c. 10. *Obediente Domino voci hominis.* Sed multo fuit mirabilius, Justitiae Solem in terras retrogredi, ac descendere, incarnatumque Deum voci Josephi, veluti Patris obedire. *Erat enim subditus illis.* Luc. 2. *Hac subjectio (ait Gerson) sicut inestimabilem notat humilitatem in Christo; ita dignitatem incomparabilem signat in Joseph & Maria.* Omnia & stupenda novitas: subditur servo Dominus; humiliatur homini Deus!

Ecce, Carissimi, hi sunt duodeni honores, à Caestri Assuero Josepho, tanquam alteri Mardocheo, decreti: haec sunt duodena cimelia, Aureo JOSEPHI Velleri infixa: haec sunt duodena sidera in diademate Josephi radiantia: hi sunt duodeni Flores pulcherrimi & odoratissimi, in ejus sero fragrantés. Sic honorabitur, sic gloria & honore coronabitur, quem rex caelestis voluerit honorare. Cuiam Sanctorum similia evenere? Plures Sancti oriundi fuere è Prosapia Regia; sed non è Familia & consanguinitate JESU & MARIAE, veluti Josephi. Plures Sancti fuere Virgines; sed non Virginis Virginum Sponsi, ut Josephi. Plures Sancti fuere Prophetæ, & conscii arcanorum caelestium; sed non adfuere praecipuis Fidei nostrae mysteriis, ut Josephi. Plures Sancti fuere iusti, ac sanctitate illustres; sed non fuere Christi Domini nostri Nutritii; Servi fuere, non Patres, ut Josephi. Plures Sancti Angelis fuere familiares; sed non Domestici JESU & MARIAE; nec hos subditos habuere, ut Josephi.

T; Omnia

Omnia charismata, in aliis sparsa, in uno Joseph fuere collecta. Imò reliqua quæ aliis negata, uni Josepho fuere concessa. Joseph è Stirpe Regiâ oriundus; quid clarius? Joseph Jesu & Mariæ sanguine junctus, quid honestius? JOSEPH Deipara Sponsus; quid amabilius? Joseph JESU CHRISTI Redemptoris nostri Nutritius, quid optabilius? quid majus & excellentius? Joseph arcanorum caelestium conscius, quid illustrius? Joseph virginitate, justitiâ, sanctitate, in Jesum & Mariam potestate inclutus, quid gloriosius?

Quis igitur Sanctorum reliquorum Josepho erit comparandus aut anteposendus? O quantus Sanctus! Quàm in cælo gloriosus! Quàm JESU & MARIÆ carus! Quàm potens patrocinio apud Jesum & Mariam! de quo Sancta Theresia dicere ausa (in vita c. 6.) *Non memini me aliquid ab eo petiisse, cujus me consuetudinem non reddiderit.* Sic igitur honorabitur, quem Deus voluerit honorare. Hunc & nos honoramus, colamus, amemus, invocemus, & opem ejus in die tribulationis certò certius experiemur.

EXHORTATIO II.
PRO FESTO S. JOSEPHI.

Ostendit, S. Josephum peculiarem esse Societatis JESU Patronum.

T H E M A.

Cùm esset desponsata Mater JESU Maria Joseph. Matth. 1.

Facile applicabitur alteri Ordini religioso.

Post Divam Virginem sanctissimam Dei Matrem ullum Sanctorum peculiari devotione Populus Christianus prosequitur; jure merito is est D. JOSEPHUS, Sanctæ Virginis Mariæ Sponsus, Christi Domini Nutritius. Omnes enim gratiæ, favores, dona & charismata in aliis Sanctis sparsa, in uno Joseph fuere collecta: imò quæ reliquis fuere

negata, uni Josepho fuere concessa. Plures Sancti fuere oriundi è Profanâ Regiâ; sed non è Familiâ & Sanguine Jesu & Mariæ. Plures Sancti fuere Virgines; sed non Virginis Virginum Sponsi, ut Josephus. Plures Sancti fuere Prophetæ, & conscij arcanorum caelestium; sed non ad fuere præcipuis religionis nostræ mysteriis ut Josephus. Plures Sancti fuere justii, ac sanctitate illustres; sed non fuere Christi Nutritii, servi fuere, non Patres, ut Josephus. Plures